

Цифра Є.І.

студент,

*Навчально-науковий інститут інформаційної безпеки
Національної академії Служби безпеки України*

СТАН ВПРОВАДЖЕННЯ СИСТЕМ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Одним із актуальних напрямів реформування нашої держави є впровадження систем електронного урядування, які відносять до такої категорії як «електронна демократія». Мова йде про безпрецедентні можливості спрощення взаємовідносин між владою та суспільством, залучення громадськості до вирішення нагальних потреб державного управління. При цьому досвід інших країн свідчить про те, що саме в кризовий період впровадження технологій електронного урядування дозволило суттєво підвищити ефективність роботи державного апарату, зменшити витрати на його утримання, прибрати підстави для свавілля чиновників та здійснення корупційних діянь. Наприклад, це досвід таких країн як Південна Корея, Естонія, Грузія та багатьох інших. І саме головне, треба звернути увагу на те, що при застосуванні систем електронного урядування створюються умови для підвищення відповідальності у взаєминах між державою, юридичними та фізичними особами.

На відміну від України, органи державної влади США, Канади та переважної більшості країн Європейського Союзу вже давно суттєво зменшили паперовий документообіг та активно використовують у своїй діяльності технології електронного діловодства. У багатьох країнах навіть засідання уряду відбуваються в режимі он-лайн Інтернет-конференції (частково, ця практика починає впроваджуватись і в Україні). Під час проведення таких засідань висловлення пропозицій та зауважень, погодження проектів урядових рішень, голосування здійснюється в електронному режимі, що усуває зайву бюрократизацію, підвищує ефективність діяльності та функціонування державних органів [3].

На сьогоднішній день спостерігається значне відставання нашої держави від країн Європейського Союзу щодо стану впровадження сучасних інформаційних технологій у сфері державного управління, хоча за останні декілька років Україна помітно прогресувала у цьому напрямку.

Не враховуючи фінансову сторону зазначеної проблеми вважаємо, що для переходу органів державної влади України на електронний документообіг необхідно забезпечити, насамперед, технологічне об'єднання систем електронного документообігу всіх органів державної влади, що передбачає:

– сумісність систем електронного цифрового підпису, що використовуються в системах електронного діловодства України (з урахуванням потреб міжнародного співробітництва);

– сумісність систем електронного діловодства різних виробників як з точки зору форматів представлення даних, так і регламенту використання.

Окремо, на наш погляд, доцільно розглянути питання щодо спрощення процедур побудови та оцінювання комплексних систем захисту інформації в ІКТ, розроблення типових вимог та комплексів засобів захисту інформації в автоматизованих системах класів 2, 3, що не призначені для обробки службової інформації та інформації, яка містить державну таємницю.

Загалом, нормативно-правове регулювання у сфері електронного діловодства спрямовано на:

- реалізацію єдиної державної політики, що забезпечує юридичну силу електронних документів на державному рівні;
- забезпечення прав і законних інтересів суб'єктів електронного документообігу;
- уніфікацію технологій оброблення, створення, передавання, одержання, зберігання, використання та знищення електронних документів [1].

За останнє десятиріччя в Україні ухвалено низку законів та нормативних актів, що складають базу нормативно-правового регулювання сфери інформаційних відносин, зокрема і електронного документообігу.

«Держави-лідери» у сфері електронного уряду застосовували в процесі трансформації державного управління принципово різні політичні стратегії. Це означає, що Україна може вибрати для себе найбільш адекватну з них для адаптації на своїй території і стосовно до своїх умов і цілей. З іншого боку, структура органів державної влади та місцевого самоврядування, культурні і професійні характеристики державної служби в Україні відрізняються рядом особливостей, які потрібно враховувати при створенні та впровадженні національного проекту е-уряд.

За останні роки в державі забезпечено сталий розвиток інфраструктури електронного цифрового підпису відповідно до положень Закону України «Про електронний цифровий підпис». У практичному аспекті це стосується створення організатора національної системи електронного цифрового підпису, запровадження інституту добровільної акредитації, а також початку функціонування та надання відповідних послуг центрами сертифікації ключів, розвитку нормативної бази у цій сфері, поступовою консолідацією зусиль заінтересованих суб'єктів ЕЦП у спільному вирішенні проблем організаційного та технічного характеру [2].

Інтеграція України до Євросоюзу передбачає гармонізацію їх законодавства і стандартів. Безліч міжнародних стандартів не імплантовані в Україні і вимагають тривалого часу для їх впровадження.

Список використаних джерел:

1. Закон України від 22.05.2003 № 851-IV «Про електронні документи та електронний документообіг».
2. Закон України від 22.05.2003 № 852-IV «Про електронний цифровий підпис».
3. Джига Т. Вітчизняний та зарубіжний досвід запровадження в органах державної влади систем електронного документообігу: проблеми, переваги, рекомендації / Т. Джига // [Електронний ресурс] // Режим доступу: <http://old.niss.gov.ua/Monitor/July2009/13.htm>